

РЕШЕНИЕ

№ 17708

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2161** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на "Синтензия" ООД – [населено място], СО, представлявано от управителя Н. Х. чрез адв.В. Н.-С. срещу Решение № РТД-3000-61/22.01.2026г./32-22481, издадено от Директора на Териториална дирекция П., с което при последващ митнически контрол по отношение на две митнически декларации : МД с MRN 24BG003009271872R4 от 12.08.2024г. и МД с MRN 24BG003009286280R7 от 02.12.2024г. е постановена промяна в митническа информационна система за внос /и на дружеството е определено митническо задължение за заплащане в размер възлизащ на общо 61 024,38 лв. или 31201,27 евро, от които общо 50 853,65 лв. или 26 001,06 евро антидъмпингово мито и общо 10 170,73 лв. или 5200.21 евро ДДС, ведно с лихва за забава на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) №952/2013, във връзка е чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, считано от датата на приемане на МД, посочена в Таблица №1 до датата на уведомяването. Жалбоподателят излага подробни съображения, че оспорваният административен акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при липса на мотиви, при противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли за отмяна на обжалваното решение. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на сочените в нея основания. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Митница П. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане №ЗТД-5800-437/32-159328/28.05.2025г. на директора на ТД Митница С., изменена със Заповеди № ЗТД-5800-654/32-245473/12.08.2025г., № ЗДТ-5800-718/32-277645/11.09.2025г. и №ЗДТ-5800-799/32-311510/13.10.2025г., служители на отдел „Последващ контрол“ към Териториална дирекция Митница С. извършват по реда на чл. 84в, ал. 1, т. 2 от ЗМ последващ контрол на декларирането на основание чл. 48, във връзка с чл. 12, 15, 46, 47 и 51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл. 84, ал. 1, т.2 от ЗМ на „Синтензия“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Обхватът на проверката е установяване на законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагане на митнически режим допускане за свободно обращение и крайно потребление, прилагането на мерките на търговската политика в ЕС, както и изпълнение на задължението му за заплащане на публичните държавни вземания при поставяне на стоите под режим за периода от 28.04.2022 г. до 28.04.2025 г. включително.

На 24.11.2025 г. е издаден Доклад № BG005800/1/23/24.11.2025г. от служители на отдел „Последващ контрол“ към ГД Митница С. като в раздел VI "Констатации от проверката" е изложен резултата от извършените допълнителни контролни действия, които водят до определяне на нов размер на публичните държавни вземания за антидъм핑гово мито и ДДС по 2 броя митнически декларации (МД), подадени в периода от 28.04.2022г. до 28.04.2024г. включително от „Синтензия“ ООД, с които дружеството е декларирано за свободно обращение на територията на страната /МБ П./ стока представляваща моноетиленгликол за производство на антифриз с код по Т. 2905 31 00 10, допълнителен код по Т. С 864 и произход Съединени американски щати.

Във връзка с описаното в раздел IV, точка 3.5 от Доклад № BG005800/1/23/24.11.2025г. и събраните в хода на проверката доказателства, проверяващият екип е установил, че по изброените в Таблица № 1 митнически декларации, следва да се начисли допълнително антидъм핑гово мито 60.1%, вместо декларираното антидъм핑гово мито в размер на 3.00%, както и да се доплати дължимата разлика. Установено е, че за „Синтензия“ ООД възниква митническо задължение за заплащане в размер възлизащ на общо 61 024,38 лв. или 31201,27 евро, от които общо 50853,65 лв. или 26001,07 евро антидъм핑гово мито и общо 10 170,73 лв. или 5200.21 евро ДДС, ведно с лихва за забава на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) №952/2013, във връзка е чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, считано от датата на приемане на МД до датата на уведомяването.

С писмо с рег. № 32-376097/03.12.2025г. за два броя митнически декларации, регистрирани в МБ П. дружеството е уведомено, че предстои издаване на индивидуален административен акт (решение) на директора на ТД Митница П., с който ще бъде определен нов размер на митническо задължение за допълнително антидъм핑гово мито, както и за доплащане на ДДС.

В указания 30-дневен срок от "Синтензия" ООД, представлявано от управителя Н. Х. е получено възражение вх.№32-403865/29.12.2025г., с което оспорва изложеното в писмото и счита, че не съществува основание за изменение на митническата ставка и моли да бъде прието възражението и да не се изменя първоначално определената митническа ставка за описаните два броя митнически декларации.

С оспореното Решение № РТД-3000-61/22.01.2026г./32-22481, издадено от Директора на Териториална дирекция П., възражението на жалбоподателя е прието за неоснователно и въз основа на констатациите на Доклад № BG005800/1/23/24.11.2025г. по отношение на две митнически декларации : МД с MRN 24BG003009271872R4 от 12.08.2024г. и МД с MRN

24BG003009286280R7 от 02.12.2024г. е постановена промяна в митническа информационна система за внос /МИСВ/ следните елементи от данни /ЕД/ ЕД 18 09 059 - Код на стоката -допълнителни кодове по Т. - С999 и ЕД Дължими суми BGN. На дружеството е определено митническо задължение за заплащане в размер възлизащ на общо 61 024,38 лв. или 31201,27 евро, от които общо 50 853,65 лв. или 26 001,06 евро антидъм핑гово мито и общо 10 170,73 лв. или 5200.21 евро ДДС, ведно с лихва за забава на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) №952/2013, във връзка е чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, считано от датата на приемане на МД, посочена в Таблица №1 до датата на уведомяването.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Съгласно чл. 220, ал. 1 от ЗМ, всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на АПК. Разпоредбите на чл. 5 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза &1, т. 1 определят като "митнически органи" митническите администрации на държавите членки, които отговарят за прилагането на митническото законодателство, както и всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени митнически законодателни разпоредби. Така оспореното решение е издадено на основание чл.29 от Регламент /ЕС/ №952/2013г и чл.19, ал.7 от ЗМ. Решенията по чл.29 от Регламент /ЕС/ №952/2013 се издават от митнически органи. Директор на ТД П. към Агенция Митници се явява митнически орган по смисъла на чл.5, т.1 от Регламент /ЕС/ №952/2013, съответно по смисъла на §1, т.9 от ДР на ЗМ. Решението е постановено във връзка с митнически декларации, подадени в Митническо бюро П.. Съгласно структурата на Агенция „Митници“, МБ П. е в състава на ТД Митница П.. Съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ за целите на прилагане на чл.29 от Регламент /ЕС/ №952/2013г, решения, взети без предварително заявление, се издават от директор на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. В този смисъл оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съобразно правомощията му по чл.19, ал.1 и ал.7 от ЗМ и чл.34, т.9 от Устройствения правилник на Агенция Митници.

Издаденото Решение е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т. ч. фактически и правни основания за определяне на друга държава по произход и допълнителни задължения за мито и ДДС.

Не се установяват съществени нарушения на производствените правила при провеждане на административното производство. При постановяване на административния акт е спазена процедурата, регламентирана в чл. 29, вр. чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като жалбоподателят е уведомен за предстоящото издаване на неблагоприятен за него акт и му е предоставен срок за възражения, т. е същият е уведомен за началото на административното производство. Уведомлението удовлетворява изискванията на чл.22, параграф 6 от Регламент /ЕС/ №952/2013, която задължава митническите органи преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за лицето, да му съобщят мотивите, на които ще се основава решението, както и

да му предоставят възможност да изрази своето становище, в определен срок от датата, на която го е получил, или се счита, че го е получил, както и изискванията на чл.8, параграф 1 от Делегиран регламент на Комисията /ЕС/ 2015/2446 и на чл.8, параграф 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447.

Обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Процесните митнически декларации са депозираны пред ТД Митница П. през м. август и м. декември 2024 г. с пълен комплект придружаващи ги документи, които доказват вида, произхода, производителя и доставчика на стоката. Митническият орган – ТД Митница П. е приел и обработил без забележки процесните митнически декларации, като при обработката им е определил, че дължимото от Синтезия ООД мито е в размер на 3%. Определеното мито е заплатено веднага и митническият орган е освободил стоките в искания режим – „за свободно обращение“. Жалбоподателят е представил всички изискани от митническите органи документи, т.е. е действал добросъвестно, като не е имало никакви съмнения относно законосъобразното обмитяване на вноса, в срок е заплатило определеният от митническия орган размер на мито.

От гореописаните факти е видно, че грешката, за която се твърди в Доклад № BG005800/24.11.2025 г. и Решение № РТД-3000-61/22.01.2026 г./32-22481, и заради която се приема, че ставката на митото е погрешно определена, не е по вина на Синтезия ООД (не е предизвикана от представяне на неверени данни или на некоректна информация в митническите декларации и придружаващите ги документи), а констатираното от проверката представлява грешка изцяло на митническия орган, който е обработил митническите декларации. Поради това, съдът прави извод, че при издаване на обжалваното решение митническият орган не е съобразил и не е приложил разпоредби на:

- чл. 116, §1, б. „в“ Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който митата не се събират, когато задължението е възникнало вследствие на грешка на митническите органи, която икономическият оператор е приел добросъвестно;

- чл. 119 от Регламент (ЕС) № 952/2013, според който митото не се възстановява и не се начислява повторно, когато грешката произтича от действие или бездействие на митническите органи, което не е могло да бъде разпознато от добросъвестния търговец;

- чл. 123 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който установяването на незначителни несъответствия между заявленията, направени в доказателството за произход, и тези, направени в документите, представени в митническото учреждение с цел извършване на формалностите при внасянето на продуктите, не прави ipso facto доказателството за произход недействително, ако бъде надлежно установено, че този документ съответства на представените продукти.

Съгласно §2 на същия член 123 явните технически грешки, като например печатни грешки, в доказателството за произход не водят до отхвърляне на посочения документ, ако тези грешки не са от естество, което да поражда съмнения относно верността на заявленията, направени в документа.

Митническите органи са приложили стеснително разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1976 на Комисията от 12 ноември 2021 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на моноетиленгликол с произход от С. американски щати и К. С. А..

Съгласно съображенията към Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1976, индивидуалните ставки на антидъмпинговото мито са посочени за изброени в Регламента дружества, като посочените за

всяко от тези дружества ставка на митото се прилага изключително за вноса на разглеждания продукт с произход от засегнатата държава, произведен от изрично посочените правни субекти. Изрично се посочва, че вносът на разглеждания продукт, произведен от всяко друго дружество, което не е изрично посочено в постановителната част на настоящия регламент, включително от субекти, свързани с изрично посочените, не може да се ползва от тези ставки и следва да се облага със ставката на митото, приложима за „всички други дружества“.

Член 1, §1 от този регламент предвижда, че се налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на моноетиленгликол (настоящ ЕО номер 203-473-3), понастоящем класиран в код по КН ex 2905 31 00 (код по Т. [ЕГН]), с произход от С. американски щати и Кралство С. А..

В същия член, §2 предвижда, че ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима към нетната цена, франко границата на Съюза преди обмитяване на продукта, описан в параграф 1 и произвеждан в Съединени американски щати от Lotte Chemical Louisiana LLC е в размер на 3,0 %.

Чл. 1, § 3 Индивидуалните митнически ставки, определени за дружествата, посочени в параграф 2, се прилагат при представяне пред митническите органи на държавите членки на валидна търговска фактура, върху която фигурира декларация с дата и подпис на служител на издалия фактурата субект, който посочва името и длъжността си, като текстът на декларацията се съставя по следния образец: „Аз, долуподписаният/ата, удостоверявам, че (количеството) от (разглеждания продукт), продадено за износ за Европейския съюз и обхванато от настоящата фактура, е произведено от (наименование и адрес на дружеството) (допълнителен код по Т.) в [засегнатата държава]. Декларирам, че информацията, предоставена в настоящата фактура, е пълна и вярна“.

Жалбоподателят е представил към всяка от подаваните от негово име митнически декларации именно търговска фактура, в която фигурира декларация с дата и подпис на служител на издалия фактурата субект, като текстът на декларацията съответства на посочения в §3 от чл. 1. Заедно с фактурите към митническите декларации своевременно са били представени и доказателства за произхода на стоката, производителят ѝ, както и фактурата, с която доставчикът е закупил стоката от самия производител Lotte Chemical Louisiana LLC.

От събраните повторно чрез представяне от жалбоподателя по време на последващия контрол документи може да се установи, че през проверявания период и по всяка от описаните в обжалваното решение и проверени митнически декларации „Синтезия“ ООД е закупувало стоката от един и същ доставчик, като самата стока е произведена от един и същ производител, поименно посочен в Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1976.

Самият доставчик – дружество Likit Kimya San. VE TIC. A.S., от своя страна, от години извършва износ за Европейския съюз в изпълнение на регламент (ЕС) 2021/1976 и фактурите, които издава са оформяни по един и същ начин, както е видно от приложените към митническите декларации документи.

В обжалваното решение не са взети предвид представените с протокол от 18.11.2025 г. (в хода на проверката) 2 бр. фактури и писмо от доставчика Likit Kimya San. VE TIC. A.S., сред които са представени и 2 по разгледаните в митническо бюро П. митнически декларации. Липсват мотиви за отказа тези фактури да бъдат разгледани, въпреки, че търговските фактури са издадени с абсолютно същото съдържание, като тези, представени към момента на подаване на всяка една от митническите декларации; издателят им (доставчикът на стоката) е представил писмо с обяснение.

С оглед констатациите в Доклада по т. 3.1, т. 3.2. т. 3.3. и т. 3.4, депозираните от името на „Синтезия“ ООД митнически декларации са правилни и са придружени с

всички документи удостоверяващи производителя на продукта, с пълни данни за индивидуализация, и съответно са налице необходимите реквизити за удостоверяване на приложението на Регламента към издадената за доставката фактура. Не са открити никакви признаци за наличие на риск, липсват констатации за неверни данни при попълване и деклариране, не са установени, нито грешна класификация на стоките, нито грешка при определяне на данъчна основа при подаване на процесните митнически декларации.

Дружеството своевременно е декларирало доставките, като е приложило всички предоставени от доставчика документи пред митническо бюро П.. От своя страна служителите от митническото бюро са извършили проверки и са определили митническа ставка 3% по всяка от 2-те митнически декларации, подадени в периода 28.04.2022-28.04.2025 г., като по нито една от тях компетентните митнически служители не са констатирали несъответствия, вкл. такива с изискванията на чл. 1, § 3 от Регламент (ЕС) 2021/1976 и не са определили по-високо от 3 (три) процента мито, по която и да е от тези декларации.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият случай попада изцяло в хипотезата на чл. 119 от Регламент (ЕС) № 952/2013, според който митото не се възстановява и не се начислява повторно, когато грешката произтича от действие или бездействие на митническите органи, което не е могло да бъде разпознато от добросъвестния търговец.

„Синтезия“ ООД е задължено лице по обработените 2 бр. (от проверените 47) митнически декларации, което е действало добросъвестно и не би могло да открие грешка при създадената от митническия орган дългосрочна практика по одобряване на депозираните от него митнически декларации, със съответните приложения. За един и същ продукт произведен от един и същ производител, внасян по един и същ начин с едни и същи документи през различни години е недопустимо да бъде налаган в последствие с различен размер мито по формални причини, още повече на такива, дължащи се на грешка при обработката на декларациите от самия митнически орган. С оглед изложеното, не съществува и основание за изменение на митническата ставка.

Нарушен е и принципът на съразмерност (чл. 6 АПК), тъй като митническите органи не са отчели, че жалбоподателят е лоялен оператор, без данни за измама или укриване и наложената мярка е прекомерна и несъразмерна спрямо преследваната цел. Нарушени са принципите на истинност и служебно начало (чл. 7 и чл. 9 АПК), тъй като митническите органи са отказали да вземат предвид представените от дружеството преиздадени фактури, които имат доказателствена сила и пряко значение за митническата стойност и произхода на стоките, предмет на митническите декларации.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на

съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Митница П. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 3419.81 евро, от които 25.56 евро – заплатена държавна такса и адвокатски хонорар в размер на 3394.16 евро по приложения договор, ведно с доказателства за заплащането му. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, тъй като същото не надвишава драстично минималния размер /2828.44 евро или 5531.95 лева/, определен в чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа/при материален интерес от 61 024,38 лв. или 31 201,27 евро/.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РТД-3000-61/22.01.2026г./32-22481, издадено от Директора на Териториална дирекция П., с което е определен общ размер 61 024,38 лв. или 31 201,27 евро на дължими публични държавни вземания по 2 митнически декларации, подадени от "Синтензия" ООД, ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница П. да заплати на "Синтензия" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], общ. Столична, Район „П.“, [улица], представлявано от управителя Н. Х. сумата в размер на 3419.81 евро - съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: